

РЕШЕНИЕ

№ 3572

гр. София, 09.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Весела Андонова

при участието на секретаря Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5482** по описа за **2010** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на З. "В." - гр. С. срещу решение от 12.05.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 773/2010 г. на С Районен Съд – Наказателно отделение, 96 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-345/29.12.2009 г. на Заместник-председателя на Комисията за Ф. Н. /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен Н.“.

С посоченото НП на З. „В.“, за нарушение на чл. 271, ал. 2, във връзка с ал. 1 от Кодекса за застраховане (КЗ), на основание чл. 319, ал.1, т.2 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева .

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на материалния закон и необосновано. В проведеното по делото открито заседание касаторът, чрез юрисконсулт К поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт Янушев оспорва жалбата.

Представителят на С. счита жалбата по същество за неоснователна, поради което следва решението на СРС да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от

фактическа страна, следното:

На 23.02.2008г. на автомагистрала „Т“ Бейджан Адемов Т управлявал лек автомобил Фолксваген „Пасат“ с ДК № Н 8286 АК, собственост на Н Ц Д, като при нарушаване правилата за движение по пътищата причинил ПТП с товарен автомобил „Скания“ с ДК № РВ 5582 АМ и по непредпазливост причинява смъртта на Мехмед Брахимов Джепов. Видно от застрахователна полица № *47 по отношение на лекия автомобил Фолксваген „Пасат“ с ДК № Н 8286 АК е налице сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при З. "В".

На 07.11.2008г. в З. "В." е депозирана молба от адв. К с вх. №11223, с която са предявени претенции с №*0800035/07.11.2008г. и №*0800036/07.11.2008г. за изплащане на застрахователно обезщетение на Брахим Садъков Джепов и Зекия М Б, в качеството им на наследници на Мехмед Брахимов Джепов за претърпените от тях неимуществени вреди в резултат на настъпилото на 23.02.2008г. ПТП. В същата молба не се посочва банкова сметка, по която евентуално да се преведат обезщетенията. На 19.02.2009г. по повод непроизнасянето до този момент по така предявените претенции адв. К, представляващ двамата наследници подава втора молба до З. "В.", с която уведомява дружеството, че законоустановения срок за произнасяне е изтекъл на 07.02.2009г. и го моли в срок от 10 дни, считано от 19.02.2009г. да се произнесе, като в противен случай ще сезира за нарушението КФН. На 11.03.2009 г. поради продължаващото бездействие от страна на З. "В." адв. Костадинов подава до КФН жалба с вх.№91-02-276/11.03.2009г., с която се сезира административнонаказващия орган(АНО) за незаконосъобразното поведение на З. "В." като се описва подробно фактическата обстановка до момента.

В резултат на този сигнал КФН извършва проверка като с писмо изх.№91-02-276 от 14.03.2009г.се изисква от З. "В." подробно обяснение по случая, заверено копие от заведената в дружеството претенция и доказателство за произнасяне по същата. В изпълнение на това изискване с писмо вх.№91-02-276 на 24.03.2009г. наКФН, З. "В." уведомява, че по повод настъпилото на 23.02.2008г. ПТП, при което е починал Мехмед Брахимов Джепов в дружеството са заведени две претенции с №*0800035/07.11.2008г. и № *0800036/07.11.2008г. Застрахователят уведомява, че към документите приложени към молбата на адв. К не е представен единствено номер на банкова сметка, по която определеното по основание и размер застрахователно обезщетение да бъде изплатено.

След заявяването на двете претенции от адв. К с молба до З. "В." на 07.11.2008г. дружеството изпраща на последния на 16.03.2009г. предложение за Споразумение относно размера на застрахователната премия-в размер на по 25 000 лв. за всяка от претенциите. В отговор на 17.03.2009г. адв. К изпраща до З. "В." молба с вх.№3552/17.03.2009г., в която заявяват, че не са съгласни с размера предложеното обезщетение. В същата молба е представена банкова сметка, на която да се преведе обезщетението. На 10.04.2009г. е подписано окончателно Споразумение, според което З. "В." се задължава да изплати на адв. Костадинов, представител на Брахим Садъков Джепов и Зекия Мехмедова Бозова, в качеството им на наследници на Мехмед Брахимов Джепов по 30 000лв., общо 60 000лв, На 14.04.2009Г. са извършени плащанията по сметката посочена от адв. К.

С писмо с вх.№91-02-276 на 17.04.2009г. КФН отново изисква от З.

"В." да представи доказателства, че се е произнесло по претенции

№*0800035/07.11.2008Г. и №*0800036/07.11.2008г.,

предявени на 07.11.2008г. С писмо вх.№91-02-276/24.04.2009г. З. "В." представя

допълнителни обяснения, както и заверени копия 2бр. преводни нареждания, от които е видно, че на 14.04.2009г. дружеството е превело на посочената от адв. К банкова сметка две застрахователни обезщетения от по 30 000лв.

По повод извършената проверка по жалба вх. №91-02-276/11.03.2009г. и след представяне на изисканите от З. "В." документи КФН е установила, че претенции с №*0800035/07.11.2008г. и №*0800036/07.11.2008г. са предявени пред дружеството на 07.11.2008г. С оглед това съгласно чл. 271, ал.2, вр. ал.1 от КЗ за З. "В." е възникнало задължение в тримесечен срок, считано от датата на предявяване на претенциите да се произнесе окончателно, като определи и изплати размера на обезщетението или да даде мотивирано становище по предявените претенции, когато отказва плащане или когато основанието и вредите не са били напълно установени. Това свое задължение дружеството е било длъжно да изпълни в срок до 08.02.2009 г.

Видно от представените по вреди №*0800035/07.11.2008г. и №*0800036/07.11.2008г. документи, З. "В." се е произнесло окончателно по смисъла на чл.271, ал.2, вр. ал.1 от КЗ на 14.04.2009г., когато с два броя преводни нареждания е превело на посочената от адв. К сметка определеното застрахователно обезщетение. Като е определило и изплатило застрахователно обезщетение по претенции №*0800035/07.11.2008г. и №*0800036/07.11.2008г. след законоустановения срок З. "В." на 09.02.2009г. е нарушило разпоредбата на чл.271, ал.2, вр. ал.1 от КЗ. На това основание е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №Р-06-352/03.07.2009г. от Кристина Иванова, на длъжност експерт-юрист в отдел „Защита на потребителите и принудителни административни мерки", Дирекция "Регулаторни режими и защита на потребителите" и ръководеща управление „Застрахователен Н." към КФН.

Въз основа на акта е издадено оспореното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че НП е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на административнопроизводствените правила, поради което го е потвърдил.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на адреса на касатора на Евелин Й – главен юрисконсулт на 08.06.2010 г. Касационната жалба е подадена чрез С Районен Съд на 22.06.2010 г. /вх. № 19583/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

На първо място следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, решението на първоинстанционния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс, т.е. като основания за оспорване могат да се сочат тези, предвидени в чл. 348 от НПК, но не и тези в чл.209 от АПК. В тази връзка наведеното касационно основание “необоснованост”, което не е между основанията предвидени в чл. 348 НПК, не следва да бъде обсъждано.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 271, ал.1 от КЗ, срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Този срок безспорно е задължителен, а не инструктивен, както твърди касатора. Първо, за неспазване на този срок е установена санкция в нормата на чл.319, ал.1 от КЗ. На следващо място в чл.271, ал. 5 от КЗ е определена втора санкция за неспазването на срока по ал.1, а именно „Увреденото лице има право на законната лихва за забава върху размера на обезщетението, която се начислява от датата на изтичането на срока по ал.1". Така КЗ определя изплащането на обезщетение след тримесечния срок като забава, за която се дължат законни лихви.

Без съмнение З. „В.“ не е изплатила обезщетение в срока по чл. 271, ал. 1 от КЗ.

Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. чл.319, ал.2 във връзка с ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 271, ал. 2 от КЗ, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само обективно да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.05.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 773/2010 г. на С Районен Съд – Наказателно отделение, 96 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-345/29.12.2009 г. на Заместник-председателя на Комисията за Ф. Н. /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен Н.“.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.

